

landene har tillid til, at virksomheder og laboratorier kan måle og prøve korrekt. Der er derfor behov for en styrkelse af laboratoriernes og virksomhedernes kompetence på disse områder. Ligeledes er det nødvendigt, at virksomhederne får muligheder for at få certifikater og attester for kvalitetsstyringssystemer og produkters overensstemmelse med specifikationer fra en uvildig tredjepart. Indsatsen på dette område af infrastrukturen skal medvirke til at fremme en rationel og optimal udnyttelse af ressourcer og faciliteter for måleteknik, prøvning og certificering.

Med lov om mål og vægt (metrologi) fra 1982 blev der iværksat en udbygning af den fundamentale metrologi, der vedrører etableringen og vedligeholdelsen af nationale måletekniske referencer, som prototyper og grundnormaler og andet referencemateriale. Denne udbygning må fortsættes i de kommende år. For at opnå den største effekt på den anvendte måleteknik af indsatsen på det fundamentale niveau, indebærer lovforslaget, at Dansk Institut for Fundamental Metrologi's lovfæstede status ophæves, således at instituttet kan indgå i rækken af godkendte teknologiske serviceinstitutter.

Nr. 9 vedrører det samspil, som er nødvendigt mellem statslige og kommunale erhvervsfremmende foranstaltninger på det lokale plan. Kommuner og amtskommuner har – inden for rammerne af kommunalfuldmagten – et betydeligt medansvar for den regionale og lokale erhvervsudvikling. Kommuner og amtskommuner har derfor i de senere år engageret sig i erhvervsfremmeaktiviteter. Samtidig er der gennem de Teknologiske Informations Centre (TIC) og andre former for regionalisering af den teknologiske service udfoldet bestræbelser, der ligeledes øger den erhvervsfremmende indsats over for lokalområderne. Målet for såvel den kommunale som den statslige indsats er at udnytte og stimulere de ressourcer, der findes i regionerne og lokalområderne med henblik på at styrke disses egen udvikling. Det er vigtigt, at såvel kommunale som statslige aktiviteter forenkles og effektiviseres, så de kommer i nøje overensstemmelse med det lokale erhvervslivs behov. Det gælder om at sikre, at igangsætning, udvidet produktion og beskæftigelse lettes mest muligt, således at virksomhedernes produktionsvilkår bliver optimale. Her er samspillet med indsatsen omkring uddannelse, omskoling og efteruddannelse af stor betydning.

Fra statslig side varetages opgaver i forbindelse med denne koordinering af det i § 5 omtalte Erhvervsudviklingsråd.

Mens nr. 9 omhandler den generelle lokale og regionale erhvervsfremmeindsats, omhandler nr. 10 konkrete tiltag til fremme af den erhvervsmæssige udvikling i egne af landet, hvor dette må antages at

være særlig påkrævet. Bestemmelsen tilsigter at skabe hjemmel for, at der fra industriministerens side undtagelsesvis kan iværksættes konkrete, midlertidige initiativer over for en pludseligt opstået situation. Generelt set må det forudsættes, at den regionale erhvervsfremmeindsats, jf. nr. 9, tilrettelægges således, at undtagelsesbestemmelsen ikke behøver at finde anvendelse, f.eks. ved at den regionale erhvervsudvikling sigter på at reducere afhængigheden af en stor virksomhed, således at følgevirkningerne for lokalområdet ved en evt. lukning af virksomheden begrænses mest muligt. De regionale problemer er imidlertid langt mere varierede og ændrer sig hurtigere end tidligere. Konsekvensen heraf er, at den offentlige indsats i højere grad må tilpasses problemerne i forskellige områder og på forskellige tidspunkter.

En forudsætning for at kunne udnytte midlerne fra EF's Regionalfond er endvidere en national offentlig medfinansiering. Med henblik herpå må der etableres et nærmere samspil mellem staten og kommunerne, således at initiativer i lokalområdet og finansiering heraf koordineres.

Til § 3

De finansielle instrumenter, der kan bringes i anvendelse i henhold til loven, er udtømmende fastlagt i § 3 med baggrund i de årlige finanslove.

Den forenkling, flexibilitet og effektivisering af erhvervsfremmesystemet, der er hovedformålet med lovforslaget, skal også ses som et led i bestræbelserne på en bedre styring af de offentlige udgifter til erhvervsfremme. Samtidig sigter lovforslaget mod en nem, administrativ indgang til de tilbud, der opstilles, og klare retningslinjer for medfinansiering. Hertil kommer, at støtten holdes udgiftspolitisk gennemsigtig.

I stk. 1 foreslås, at der kan ydes medfinansiering og tilbydes andre økonomiske incitamenter til aktiviteter, som omfattes af lovforslagets formål. Der er ikke foretaget en opregning af den personkreds, der er berettiget til medfinansiering, idet udgangspunktet er, at alle vil kunne være omfattet. Det gælder således selskaber, enkeltpersoner, selvejende institutioner, foreninger m.v.

Medfinansieringen kan i henhold til stk. 2 ydes i form af tilskud, kapitalindskud, lån, udviklingskontrakter eller projektgarantier. Statsligt indskud i finansieringsinstitutter kan fortsat finde sted, ligesom muligheden for at yde bidrag til internationale organisationer m.v. opretholdes.

Visse aktiviteter kan medfinansieres i henhold til tidsafgrænsede programmer og lignende, idet der for hvert program fastlægges målsætning, handlingsplan, de økonomiske incitamenters form og omfang